

sport-kort

12. Gene Romero, 18.48,8 (17 ronden); 13. Mick Grant (15 ronden); 14. Barry Ditchburn (11 ronden); 15. Percy Tait (1 ronde); 16. Steve Baker. Snelste ronde: Kenny Roberts, 51.4 sec. = 94.55 mijl/uur.

Mallory Park (2e heat): 1. Kenny Roberts, 15 ronden in 14.56,0; 2. Dave Aldana, 15.29,2; 3. Gene Romero, 15.36,6; 4. Don Castro, 15.41,6; 5. Mick Grant, 15.42,4; 6. Barry Ditchburn, 15.43,0; 7. Pat Mahoney, 15.45,4; 8. Dave Potter, 15.52,0; 9. Percy Tait, 15.57,6; 10. Randy Cleek, 15.00,0 (op één ronde); 11. John Newbold, 15.02,8 (op één ronde); 12. Charlie Williams, 15.31,0 (op één ronde); 13. Steve McLaughlin, 15.36,4 (op één ronde); 14. Dave Croxford, 15.47,2 (op één ronde); 15. Phil McDonald, 15.46,6 (13 ronden); 16. Pat Hennen, 15.07,4 (9 ronden). Snelste ronde: Kenny Roberts, 58.4 sec. = 83.22 mijl/uur.

Oulton Park (1e heat): 1. Kenny Roberts, 18 ronden in 23.23,0; 2. Gene Romero, 23.47,4; 3. Dave Aldana, 23.51,0; 4. Stan Woods, 24.38,0; 5. Dave Potter, 24.39,0; 6. Barry Ditchburn, 24.39,4; 7. Steve Baker, 23.23,4 (op één ronde); 8. Don Castro, 23.25,8 (op één ronde); 9. Steve McLaughlin, 23.45,6 (op één ronde); 10. Percy Tait, 24.15,6 (op één ronde); 11. Charlie Williams, 24.20,0 (op één ronde); 12. Pat Mahoney, 24.23,8 (op één ronde); 13. Mick Grant, 23.29,6 (16 ronden); 14. Pat Hennen, 23.41,4. Snelste ronde: Kenny Roberts, 1.13,8 = 80.68 mijl/uur.

Oulton Park (2e heat): 1. Stan Woods, 15 ronden in 19.21,8; 2. Pat Mahoney, 19.23,4; 3. Pat Hennen, 19.30,4; 4. Don Castro, 20.01,2; 5. Steve Baker, 20.03,4; 6. Mick Grant, 20.23,0; 7. Dave Potter, 20.36,8; 8. Percy Tait, 20.41,6; 9. Dave Aldana, 19.26,2; 10. Phil McDonald, 19.55,6 (op één ronde); 11. Steve McLaughlin, 20.54,0 (13 ronden); 12. Dave Croxford, 19.33,2. Snelste ronde: Pat Mahoney, 1.13,4 = 81.12 mijl/uur.

Foto's en tekst

Kees van Bemmelen

(Telesport-correspondent Madrid)

angel nieto kan rekenen op jan!

Nog één keer heeft Jan de Vries zijn rennerspak aangetrokken en na lang aandringen scheurde hij afgelopen week ook nog zijn allerlaatste ronde. Een evenement vol symboliek. Het gebeurde op het Jarama-circuit bij Madrid waar onze landgenoot in 1971 zijn grote rivaal Angel Nieto versloeg in de beslissende etappe van het WK in de 50 cc-klasse en na afloop van het allerlaatste rondje werd niemand minder dan dezelfde Nieto definitief eigenaar van dezelfde winnende fiets. „Wat zit dat pak gek. Het trekt me

helemaal krom, net een harnas", zei Jan de Vries, maar zijn vriesblauwe ogen schitterden. Meer dan anderhalf jaar lang had hij het rood-witte kostuum diep weggeborgen gehouden, verstopt voor zichzelf om niet in de verleiding te komen zich opnieuw op het rennerspad te storten. Hij heeft er, op het hoogtepunt van zijn carrière definitief een punt achter gezet, maar het bloed kruipt, zoals bekend, waar het niet gaan kan en toen zijn vrienden op het Jarama-circuit hem vroegen om toch nog een laatste rondje te rijden, reageerde hij als iemand die ze een borrel aanbieden, vlak nadat hij gezworen heeft: „geen druppel meer!”

Niet al te resoluut dus, maar moeite kostte het wel om hem weer op de fiets te krijgen. Twee minuten na zijn laatste start stond Jan de Vries alweer aan de finish, want zo'n ronde is kort maar hevig. „Ongelovelijk, wat je uit zo'n dingetje kan

Samen de rondetijden doornemend.

halen", straalde hij. „Dat machtige gevoel, die snelheid, want tenslotte is het maar een bromfiets, niet?”

Maar de emoties van die laatste eronde hebben zijn besluit toch niet kunnen veranderen. Jan de Vries is nu definitief over de racekoorts heen. Hij werkt voorlopig aan het kampioenschap van anderen. Bijvoorbeeld aan dat van zijn grote tegenstander van weleer, Angel Nieto.

De 28-jarige Spanjaard is vast besloten minstens nog 1x een wereldkampioenschap te grijpen, al is het dan ook op de fiets die hem in 1971 versloeg en met zijn oude tegenstander De Vries als mecanicien en technische verzorger. „Het enige wat ik wil is racen, de rest interesseert me niet", zegt de kleine don-

kerblonde Spanjaard. Hij heeft de Spaanse Motorfederatie zover gekregen dat ze een groot deel neertelde van de 50 mille die de Van Veen-Kreidler moest opbrengen, want alleen met een nieuwe triomf van Angel Nieto kan de belangstelling voor de motorsport in Spanje weer opgekrikt worden.

„Het is een geweldige fiets", zegt de Spaanse coureur. „Zo gemakkelijk bestuurbaar, zo soepel — en het vermogen van het motortje is nog groter dan in 1971. Toen was het 18 pk, nu 20. Met mijn conditie, die fiets en hulp van Jan de Vries moet het onmogelijk zijn om een kampioenschap te verliezen. Een winnende combinatie!”

Met zijn enorme wilskracht heeft Angel Nieto meteen alle aanpassingsmoeilijkheden aangepakt, die de verandering van voertuig met zich meebrengt. „De schakeling van mijn andere motoren zat altijd aan de linker kant. Hier zit hij rechts. Ik heb me nu een motorfiets met een zelfde soort schakeling aangeschaft en daar rijd ik nu de hele dag op door Madrid om er aan te wennen". Nieto doet ook gymnastiekoefeningen om geen last te hebben van de meer krampachtige zithouding die op de Van Veen-Kreidler nodig is, in tegenstelling tot de Derbi en de Morbidelli waar hij bijna languit op kon gaan liggen. En Nieto is zelfs begonnen Engels te leren, om zich beter te kunnen verstaan met Jan de Vries. „Verschrikkelijk wat een taal. Mijn tong is half geradbraakt", lacht hij. Overigens is de taalbarrière nauwelijks een probleem voor de twee voormalige rivalen. Zij begrijpen elkaar. Jan de Vries maakt het Angel Nieto dan ook zo gemakkelijk mogelijk. Hij geeft zichzelf voor de volle 100 procent in zijn nieuwe rol van technische verzorger. Diep geconcentreerd inspecteert hij de fiets tot in de kleinste details. Bijna vaderlijk neemt hij de raceprogramma's met Nieto door en als de Spanjaard op één van zijn proefrondes de niet zo beste tijd van bijna twee minuten maakt — het ronderecord is 1.54,4 — zegt hij vergoelijkend: „Het is vandaag ook zo koud, dan loopt het allemaal wat stroever.”

Jan de Vries vindt het jammer dat de eerste ronde van het aanstaande wereldkampioenschap in Madrid gereden moet worden, 19 en 20 april a.s. „Ik zou het Nieto graag gunnen, een topprestatie te leveren voor zijn eigen publiek. Hij heeft het echt

nodig, want de supporters hier zijn geweldig veeleisend, meedogenloos zelfs. Als je niet helemaal aan hun verwachtingen voldoet, laten ze je zondermeer vallen. Maar tijdens de eerste race mag je onmogelijk het uiterste verwachten. Nieto is nog niet helemaal aan de nieuwe machine gewend”.

Jan de Vries is er echter van overtuigd dat zijn „pupil" grootse dingen zal laten zien tijdens het komende seizoen. Als Nieto geen wereldkampioen wordt, zal het niet aan De Vries liggen. Hij beschouwt het bijna als een persoonlijke eer, de Spanjaard weer naar de top te helpen. „Tenslotte hebben we elkaar groot gemaakt. Zonder mijn duels tegen Nieto zou het ook niets geworden zijn”.

En vindt de Spanjaard het niet vernederend, om nu aan het eind van zijn carrière, van zijn vroegere rivaal een duw in de rug te krijgen? „In tegendeel. Het is een prachtige propaganda voor de sport. We hebben altijd fel tegenover elkaar gestaan. We hebben elkaar op de baan bevochten, maar iedereen kan nu zien dat het louter sportieve rivaliteit was, waaronder onze vriendschap niet hoefde te lijden.”

In eerste 125 cc kampioenscross:

gerard rond oppermachtig!

De eerste kampioenscross in de 125 cc klasse heeft aan de top geen verrassingen opgeleverd. Gerard Rond won beide manches zonder zich volledig te moeten geven. De regerende kampioen Gert Demoad, pas hersteld van een knieoperatie, kon zich alleen in de eerste manche zijn clubgenoot Marcel Deibergen van het lijf houden. Zijn voorsprong was toen echter zo groot dat het geen verschil maakte dat Deibergen hem in de tweede heat naar de derde plaats verwees. Henk Pauw bleek de sterkste van een groep achtervolgers, waartoe ook Jos Klumper, Dinand Zijlstra en Wim v.d. Brink behoorden. André Gebben viel alleen op door bliksemstarts en ook Peter Herlings kon zich geen moment met de leiders bemoeien.

De grote favorieten in de zijspanklasse Henk Knuijman (kettingbreuk) en Peter v. Leeuwen (achterwiel losgereden) vielen beiden uit, zodat Dick van Schooten met de bloemen naar huis ging.

Gerard Rond, oppermachtig op Yamaha.

